

Ово еписмо је изложено и на:

<http://facebookreporter.org/2015/12/23/%D0%B4%D1%80-%D1%99%D1%83%D0%B1%D0%BE%D0%BC%D0%B8%D1%80-%D1%82-%D0%B3%D1%80%D1%83%D1%98%D0%B8%D1%9B-%D1%83-%D0%BF%D0%B8%D1%81%D0%BC%D1%83-%D0%BF%D1%80%D0%B5%D0%B4%D1%81%D1%82%D0%B0%D0%B2%D0%BD%D0%B8/>

Његова Екселенција председник Републике Томислав НИКОЛИЋ
Андрићев трг 1
1000 Београд
predstavkegradjana@predsednik.rs

НАРОДНА СКУПШТИНА

Генералном секретару Јани ЉУБИЧИЋ: за сваког народног посланика
sekretar@parlament.rs

ВЛАДА

Господин председник Владе Александар ВУЧИЋ,
потпредседник и министар Ивица ДАЧИЋ, и сви остали чланови Владе
Немањина 11
1000 Београд
predsednikvlade@gov.rs, potpredsednik@mtt.gov.rs

Доставља се: ЈАВНОСТИ ПРЕКО ИНТЕРНЕТА

Тема: ***Стегните петљу***

*Илирија је планинска балканска област, у близини Јадрана, која обухвата Истру, Каринтију и Карниол. Ставноништво је словенско. Под првим Царством (1809 – 1814) она је чинила, са Далмацијом. Илирске Провинције, престоница Лајбах (Љубљана). Придр. Италији, Југославији, и Аустрији.
(Страна :1441, « PETIT LAROUSSE », 1966, 26. издање)*

Велика антифашистичка народноослободилачка скупштина Србије, одржана је од 9. до 12. новембра 1944. године. Посланици за ову скупштину (њих 989) нису били бирани од народа већ делегирани из редова народноослободилачких одбора и Народноослободилачког фронта. На заседању је донета одлука о конституисању Антифашистичке скупштине народног ослобођења Србије (АСНОС-а) као врховног законодавног и извршног органа власти Србије. Између 989 посланика изабрано је 278 за Антифашистичку скупштину народног ослобођења Србије.

Априла 1945, Антифашистичка скупштина народног ослобођења Србије мења име у Народна Скупштина Србије. Скупштина се даље звала: Народна скупштина Народне Републике Србије (од фебруара 1946. до априла 1963); Скупштина Социјалистичке Републике Србије (од априла 1963. до септембра 1990); Скупштина Републике Србије (од септембра 1990. до јануара 1991) и Народна скупштина Републике Србије од јануара 1991. године.

Први устав Србије после Другог светског рата донела је Уставотворна скупштина НРС 17. јануара 1947. године. Његова седма глава посвећена је народној скупштини.

Према Закону о избору народних посланика од 13. маја 1950, била је установљена и кутија без листе. Избори по овом закону обављени су марта 1951. године.

Све до 1963, избори су вршени тако што је један посланик биран на одређени број становника (двадесет, четрдесет или педесет хиљада). Због тога је и укупан број посланика у скупштини био различит. Тако је Уставотворна скупштина бројала 287 посланика, Скупштина конституисана 1951. године 315, док је за Републичко веће и Веће произвођача Скупштине НР Србије 1953, изабран 291 посланик.

Скупштина С Р Србије по Уставу из 1963 је бројала је 440 посланика од којих је 120 било у Републичком већу, а у остала четири већа по 80. УКУПНО 440 посланика.

Скупштина С Р Србије по Уставу из 1974 је имала Веће удруженог рада, као једно од три већа Скупштине, имало је највише делегата - 160. Остала два, Веће општина и Друштвено-политичко веће, имала су по 90 делегата. Уведене су самоуправне АП Војводина и КиМ. УКУПНО 340 делегата.

Скупштина Р Србије по Уставу из 1990 Је имала укупно 250 народних посланика.

Скупштина Р Србије по Уставу из 2006 има укупно 250 народних посланика.

Преузето са:

<http://www.parlament.gov.rs/%D0%BD%D0%B0%D1%80%D0%BE%D0%B4%D0%BD%D0%B0-%D1%81%D0%BA%D1%83%D0%BF%D1%88%D1%82%D0%B8%D0%BD%D0%B0/%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%BE%D1%80%D0%B8%D1%98%D0%B0%D1%82/%D0%BF%D0%BE%D1%81%D0%BB%D0%B5-%D0%B4%D1%80%D1%83%D0%B3%D0%BE%D0%B3-%D1%81%D0%B2%D0%B5%D1%82%D1%81%D0%BA%D0%BE%D0%B3-%D1%80%D0%B0%D1%82%D0%B0.126.html>

Ваша Екселенцијо поштовани председниче Републике Србије Томиславе НИКОЛИЋУ, поштовани народни посланици, поштовани: председниче Владе Александре ВУЧИЋУ, потпредседниче Владе и министре Ивице ДАЧИЋУ, и сви чланови ВЛАДЕ,

Стегните петљу и јасно, отворено, поштено, а није потребна посебна храброст већ поштовање народа, да му саопштите следеће:

1. Од завршетка 2. Светског рата Скупштина Србије није имала мање од 250 чланова (народних посланика или делегата).
2. Војводина и Косово и Метохија су од завршетка 2. Светског рата стално били и сада јесу у саставу Србије.
3. Од завршетка 2. Светског рата практично је стално расла аутономност Војводине и Косова и Метохије, и упоредо с тиме се практично смањивао број чланова Скупштине Србије.
4. Аутономне покрајине Војводина и Косово и Метохија у просеку чине по 20% територије Србије, а њихово становништво такође у просеку око 20% становништва Србије.

5. Одатле следи да отцепљење сваке од аутономних покрајина оправдава смањење броја чланова Скупштине Србије за 50, тј. укупно за оба отцепљења 100 чланова.
6. Да сте 13. јануара 2013. године Резолуцијом Народне скупштине о сарадњи с привременим институцијама на Косову и Метохији, донете на Ваше личне предлоге усвојене од Владе, ставили Устав Србије ван снаге и да сте тиме тихо извршили државни удар. Због тога је 9. априла 2013. године 468 држављана Р Србије поднело захтев Народној скупштини да будете смењени. Скупштина то није ставила на свој дневни ред.
7. Да сте на основу те Резолуције, а супротно Уставу Р Србије, потписали Бриселски споразум.
8. Да сте тим актима де факто и де јуре предали сву власт на Косову и Метохији руководству шиптарске терористичке организације УЧК.
9. Да сте одлучили да се у име Р. Србије, а као њени врховни државни руководиоци, трајно одрекнете, најпре Косова и Метохије као саставног дела Србије, а потом, постепено, како буду нови додаци члану 35 споразума са ЕУ захтевали, да се трајно, такође у име Србије, одрекнете и Војводине као саставног дела Србије.
10. Да сте утврдили да сад имате преко СНС, а поготово уз подршку коалиције вођене СПСом довољну већину у Скупштини да промените први став члана 100 Устава Р Србије којим је утврђено да њу чине 250 народних посланика.
11. Да сте наставили Брозову политку партијског деловања у свим организацијама, да сте прихватили његов партијски критеријум запошљавања и напредовања у служби.
12. Да сте утврдили да вам то обезбеђује да у Скупштини са 150 чланова СНС обезбеђује своју већину од вероватно најмање 80% тј. 120 посланика. Будући веома одани вама и заинтересовани да останау на положајима које имају или и да напредују, они ће, као и сада, спроводите ваше предлоге претварајући их у одлуке Скупштине. Све демократском процедуром.

Стегните петљу и јасно, отворено, поштено, а није потребна посебна храброст већ поштовање народа, да му даље саопштите следеће:

13. Да преузimate сву власт.
14. Да вам је Народна скупштина потребна само да би се створио декор око ваше власти који би изгледао демократски.
15. Да вам таква већина у Народној скупштини Србије омогућава да мењате и многе друге чланове Устава како вам се прохте, тј. без сагласности народа.
16. Да за све то сву одговорност преузима та, ваша, Народна скупштина. Колегијална и колективна одговорност.
17. Да ће ваша одговорност народу Р Србије бити иста као и одговорност, пре свега руководиоца КПЈ/СКЈ пред народом: под Титовом диригентском палицом, после 2. Светског рата, су забрањене све политичке странке, партије, осим Комунистичке партије Југославије (КПЈ), тј. њеног новијег облика Савеза комуниста Југославије (СКЈ). По Титу: једино је КПЈ/СКЈ била заснована на истини и правичној идеологији - Марксизму. Зато она прихвата сву договорност за стање и развој државе и народа. Ми, који нисмо никада били чланови КПЈ/СКЈ, нисмо растурили ни КПЈ ни СКЈ. На зато што можда неки од нас нису хтели, желели, већ зато што је Титова КПЈ власт поубијала десетине, стотине хиљада невиних Срба после Ослобођења које су они, декларисани комунисти, остварили за Србски народ. Зато што смо научили на искуству других шта значи супротставити се Титу. Лекцију смо утврдили кроз Голи оток. Нисмо ми, како смо били називани; непартијци чиме је

утврђиван наш другоразредни политички статус држављана, растурили СКЈ. То су урадили, мирним путем, руководиоци СКЈ, Једноставно су изашли из сале и разишли се својим новим путевима на којима им је био поплочан статус демократа. Ви сте били чланови власти која је тако настала у Србији. Исто се десило и у осталим републикама. Ви прихватате *такву* одговорност према народу.

18. Ви не *прихватате одговорност Сукарновог типа*: када су студенти у Индонезији протествовали тражећи оставку и највишу казну за министра финансије и економије, Председник Сукарно им је рекао да ће студенту ког они изаберу дати министарски положај, министарство, за цео мандат, и потпуну слободу, те, ако резултати буду обећани, предвиђени, биће добро награђени с могућношћу да наставе и следећи мандат под истим условима, а ако резултати не буду такви биће кажњен смртном казном. Студенти нису прихватили. Реците народу да и ви не прихватате такву одговорност.

Очекујем од вас да **стиснете петљу** пред народом и обратите му се отворено, јасно и поштено да ће за вас и даље да буду меродавни захтеви из иностранства, а не захтеви држављана Р Србије нити њен Устав, а што убедљиво показасте у овом свом мандату.

Тако ће се Србски народ вратити својој старој Вери. На њеном врху су били Бог творац РОД, његов син Бог СВАРОГ са својим сином Богом ПЕРУНОМ. Србско старо многобоштво. Тако ће комунистичко Божанство, које је заменило Бога, бити замењено Божјим тројством. Ово рекох зато што априла 1980. године добих позив Војног одсека за војну вежбу као резервиста. Скуписмо се у Блоку 45 у једној сали. Уђе човек одлучна, строга, лица, помало збуњен, веома утучен. Објасни нам тужним гласом да сваки човек мора да умре, да је и маршал Тито човек те да и он мора да умре, нажалост. Тим говором нам је дозволио да смемо да мислимо да Тито може да умре. Дотле је било веома опасно о томе мислити. Јер ако мислиш да Тито може да умре, можеш неопрезно то негде и да кажеш, макар и пред својом децом, која би могла да пренесу вест својим вршњацима. То би било тровање омладине и тако даље..... Тако ми добисмо право да смемо да мислимо да Тито, који је имао, а и сада има код чланова КПЈ/СКЈ и њихових потомака, статус Божанства (које је заменило Бога), упркос томе шта је садашњица Србије, а и Југославије, светла будућност коју су нам обећавали КПЈ/СКЈ, а Тито гарантовао. Определујући се за тројство ви тиме показујете народу да не следите Тита, да је то у духу и старе србске Вере и хришћанства, и да тиме симболизујете демократичност у Србији.

Закључак

Остајући поражен вашом влашћу под којом све више патим и која ме је приморала да вам се овако обратим,

С поштовањем

Београд, 23/12/2015.

Др Љубомир Т. Грујић,
редовни професор у пензији
Џона Кенедија 31/15
11070 Београд
lyubomirtgruyitch@gmail.com
<http://www.ssssseternal.org>